

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících Jaromíry Dubšíkové a Ing. Milana Grumicha,

takto:

Mladistvý

[jméno] [příjmení],

[datum narození] ve [obec],

bez zaměstnání,

bytem [adresa],

t.č. Psychiatrická nemocnice [anonymizováno], [ulice a číslo], [obec],

je vinen, že

dne [datum] v přesně nezjištěnou dobu od 14:00 do 14:12 hod. ve [obec] na ul. [obec] ve stavu středně těžké prosté opilosti se záměrem vlastního sexuálního uspokojení nejprve plácl po zadku Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], která ho na ulici mýjela při venčení svého psa, a když na jeho chování nereagovala a pokračovala dál v chůzi, tuto pronásledoval až na ulici [ulice], kde ji na silnici v místech naproti budově oční ordinace [číslo] doběhl a fyzicky napadl tak, že ji rukama strkal do ramen takovou silou, že ji dostrkal až na krajnici, kde ji přes její odpor povalil do křoví, zalehl svým tělem, sevřel ji rukama krk, aby ji znehybnil a tímto způsobem na těle poškozené ukájel svůj pohlavní pud do doby, než poškozené přišla na pomoc kolemjdoucí neznámá žena a v dalším útoku mladistvému fyzicky zabránila,

přičemž poškozená v důsledku tohoto jednání utrpěla duševní poruchu – poruchu přizpůsobení s protrahovanou úzkostně-fobickou a depresivní reakcí, kdy se jedná o vážné poškození duševního zdraví, které ji omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu přesahující šesti týdnů,

a mladistvý se zřetelem k okolnostem (náhlý, sexuálně motivovaný surový útok vůči neznámé ženě, za bílého dne, v centru krajského města) měl a mohl vědět, že u poškozené takový následek na duševním zdraví může nastat

tedy

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví

t í m spáchal

- provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a za to se mu ukládá

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 31 odstavec 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, trestní opatření odnětí svobody v trvání

3 (tří) roků.

Podle § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mladistvému výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 33 odst. 1, § 15 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému ukládá výchovná povinnost, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně vykonával jemu uložené sexuologické léčení v ústavní formě, zejména aby se zdržel útěku z léčebného zařízení.

Podle § 33 odst. 1, § 15 odst. 1, odst. 2 písm. d), § 19 odst. 1 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému ukládá výchovné omezení, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení neužíval návykové látky, včetně alkoholu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se mladistvému ukládá ochranné léčení sexuologické formou ústavní.

Odůvodnění

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Mladistvý u hlavního líčení k věci vypověděl, že tehdy oslavoval první stupeň střední školy, a to tak, že doma popíjel alkohol. Vypil jej větší množství, pak k němu přišly kamarádky, jeho máma jim otevřela, ty ji prosily, aby ho pustila ven. Máma s tím souhlasila, ale řekla, že jej mají pohlídat. Šel s nimi ven, pak ho prý údajně poslaly domů a on už si to nepamatuje. Pamatuje si, že se objevil na ulici [obec] a bouchl tu paní po prdeli. Dál už si nepamatuje, že ji pronásledoval. Pamatuje si následně, jak ji povalil do křoví a držel ji pod krkem. Ta druhá paní jej pak odlákala a do té začal také žduchat. Napadená zavolala pány z autoservisu, kteří ho zpacifikovali a čekali tam s ním, než přijede policie. Tehdy na té ulici [obec] šla poškozená proti němu a on ji plácl po zadku. Neumí vysvětlit, proč ji plácl, co bylo důvodem. Jestli na to nějak zareagovala, to on neví. Ví jen, že se otočila a nic, dál šla na opačnou stranu, než on. [příjmení] sám pak šel taky někam pryč, pak má výpadek a pamatuje si, jak tu paní povalil do křoví a držel ji pod krkem. [příjmení] tu paní nepronásledoval, když ji plácl, tak šel pryč a pak má to“ okno“. Následně si pamatuje, že ji doždučoval k tomu křoví, kde ji povalil na zem. Proč za ní šel a proč ji do křoví povalil, to není schopen říct. Pokud mu v přípravném řízení uvedl, že poškozenou pronásledoval, šel za ní, protože se mu líbila a o výpadku paměti se nezmiňoval, může k tomu říct, že dnes už si to nepamatuje, je to dlouhá doba. Když vypovídal na policii, měl frajerské řečičky, to přiznává. Co jsou to frajerské řečičky, však není schopen specifikovat. Lituje toho, že to udělal a litovat toho bude. Jakým způsobem poškozenou držel pod krkem, to si nepamatuje, zda to bylo silou nebo slabě, to opravdu neví. Zda u něho došlo k erekci v době, kdy té paní tlačil na krk, to neví, na to

nedokáže odpovědět. Pokud pak někdy říkal, že poškozenou málem uškrtil, to byly silácké řeči, ale nepamatuje si, komu to říkal. Říkal to z,, machrovství“. Je si vědom toho, že jeho zdravotní stav vyžaduje léčbu. Když na poškozenou útočil, neměl na ruce žádné prsteny, ty v té době ještě nenosil jako teď.

Svědčce - poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení] u hlavního líčení k věci vypověděla, že ten den šla venčit psa, šla náhodou po ulici kousek od domu, kde bydlela. Míjel jí nějaký kluk, a když jí míjel, plácl jí po zadku, nic u toho neříkal. Otočila se, kluk nic neříkal, šel dál dolů z kopce a ona nahoru. Pes byl bez vodítka a nijak na to nereagoval. Vyšla na kopec, zabočila doleva na úzký chodniček, ke konci se otočila a viděla, že ten kluk šel za ní. Byl pár metrů od ní, na konci chodničku poodstoupila doleva, aby mohl projít. Nedíval se na ni, prošel kolem ní pořád rovně, ona zůstala stát a dívala se, kam jde. [příjmení] se schoval za roh nejbližšího domu, sama zůstala ještě stát, ten kluk asi 2-3x vykoukl. Chvilku stála, pak pokračovala dál směrem ke křižovatce, kde k tomu pak došlo. Otáčela se, asi 2 x, a neviděla ho, nešel za ní. [příjmení] od křižovatky se pak otočila a ten kluk byl zase za ní. Zrychlila, on taky. Neutíkala, nechtěla ho provokovat, měla strach. [příjmení] pak přišel až k ní, ona se otočila, viděla, že už stojí za ní na dosah. V podstatě v těsné blízkosti, čelem k ní. Začal do ní strkat, strkal jí do ramene a říkal:,, Co chceš, co je? Co je, co chceš?“ Nikde nikdo nebyl. Ona mu říkala, ať ji nechá, že má doma miminko, že za ním musí jít. Celou dobu stáli čelem k sobě, on do ní strkal, dostrkal ji do křoví, kde ji svalil na zem. Svalil se na ni a začal ji škrtil. Nijak ji nevysvlékal, neosahával, ruce měl pořád na jejím krku. Když jí došlo, co se děje, tak se snažila rukama oddělovat z krku jeho ruce a strašně křičela. Nekřičela nonstop, protože to někdy nešlo, nemohla dýchat. Řvala:,, Pomoc!“ [příjmení] vůbec nic neříkal, pak si jen pamatuje, že nějaká paní na něho začala křičet. [příjmení] ji pustil a vyskočil směrem k té paní. Ona sama vyskočila, pořád křičela, utíkala. Poodběhla kousek dál do autoservisu, ať tam ti chlapi přijdou, že ji přepadli. Ti pak pachatele zadrželi a ona volala na policii. Při útoku ten kluk ležel na ní a rukama jí obepínal krk. Tipuje, že měl palce vpředu, prsty vzadu. Nevybavuje si, zda měl palce na jejím tzv. ohryzku. Přesně kde je měl, to neví. [příjmení] je ale nepřesouval. Jí to stálo strašně moc síly, protože se snažila, aby dokázala občas ty jeho ruce uvolnit. Snažila se dát svoje ruce na jeho prsty a tyto odtahovat. Chvillemi nemohla dýchat. Vědomí neztrácela. Po té události na krku neměla hematomy ani oděrky. Dařilo se jí hodně ty jeho prsty držet uvolněně, tak aby mohla křičet. [příjmení] vyvinout obrovskou sílu na to, aby jeho prsty držela. Hodně prstýnků na ruce jako má dnes měla i v té době. Po tom útoku žije jinak, opatrně, má strach, bojí se, když někam jede, 3x se tam rozhlédne. Nesnese, když někdo jde za ní, bojí se lidí. Má dítě, bojí se i o něj. Zda měl pachatel prsty při škrčení roztažené, zda se mu dotýkaly na páteři, to neví, to není schopna popsat. Ví jen, že oběma rukama obepínal krk, zda se mu prsty dotýkaly, nebo ne, to neví. Zda jeho ruce dosahovaly až k její čelisti, to neví. Po té události se ze [obec] musela odstěhovat. Léky na trauma však nebere, nabízeny jí nebyly. Ona vždy říkala, že léky nechce. Pokud jde o tu samotnou intenzitu škrčení, musela vynaložit veškerou svou fyzickou sílu na to, aby dokázala držet ruce pachatele, tak aby ji neuškrtil. Na stupnici od 1 do 10, by to vyznačila jednoznačně stupněm 10. Pokud jde o dobu škrčení, to mohlo trvat minutu, dvě, ale přesně neví. Když slyšela křičet tu paní, měla za to, že už ji nepustí, že už jí dochází síly a nevydrží to. Neuvědomuje si, že by svými prstýnkami způsobila útočníkovi nějaké zranění. Z toho, co pak četla v materiálech, zjistila, že ani žádné zranění neměl.

Podle ustanovení § 211 odst. 1 trestního řádu byly u hlavního líčení se souhlasem stran čteny protokoly o svědeckých výpovědích svědkyň [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení].

Svědčce [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedla, že si přesně nepamatuje den, kdy k události došlo, ale bylo to určitě někdy kolem 14. hodiny. Ona pracuje v oční optice, která se nachází na ulici [ulice] ve [obec]. V uvedenou dobu odnášela z optiky balíček do ordinace MUDr. [příjmení] do protější budovy, když se vracela zpět, asi na půli cesty slyšela nějaké volání o pomoc a štěkání psa. Byl to ženský hlas. Nejprve si myslela, že někoho napadl pes, chtěla mu proto

pomoci. Oběhla budovu optiky, uviděla, že v přilehlém křoví leží za budovou na zádech nějaká žena, která měla nohy do cesty. Na té seděl nějaký muž a nahýbal se směrem k její hlavě, téměř na ní ležel. [příjmení] neměl určité natažené ruce, byl na ní nalehlý. Co přesně té ženě dělal, přes jeho postavu neviděla. Ruce měl někde v oblasti hlavy. Neříkal nic, alespoň si to nepamatuje. Ta paní volala přerušovaně o pomoc, když k nim přiběhla, tak na toho chlapa zařvala, ať ji nechá. Prakticky hned se ten muž ze ženy zvednul, pustil ji a obrátil se k ní, přitom na ni řval něco v tom smyslu: „Co je, co je?“ a strkal ji jednou rukou opakovaně do hrudi. Uhýbala, jeho úderů ale nebyly příliš silné. [příjmení] se, že dostane“ přes hubu“ i ona. Řekla mu něco v tom smyslu, ať ji nechá, nic jí nedělá a nechá i tu paní. Nevěděla přesně, o co mezi nimi šlo, jestli nejsou např. rodina, partneři apod. Pak té paní řekla, ať jde pryč. Co si pamatuje, tak ustupovala a mladíka sledovala. Když se cítila bezpečně, odběhla do optiky s tím, že zavolá z telefonu policii. [jméno] však už nevolala, protože z okna viděla, že přiběhli muži z přilehlého autoservisu, kteří mladíka zadrželi. [jméno] pak šla s mobilem ven a pouze to sledovala zpovzdálí, bylo jí řečeno, že policii někdo zavolal. Na místě proto vyčkala na její příjezd. [příjmení] přitom seděl na patníku. Zpočátku nic neříkal, pak říkal něco v tom smyslu, že ho napadl pes té paní. Někjaký pes přitom kolem nich pobíhal, byl to malý Jorkširský teriér. Hlas, který slyšela volat o pomoc, byl zpočátku jasný, pak něco jako přidušený, méně jasný. Později byl takový sípavý. Barva hlasu se střídala, chvíli byl jasný, chvíli sípavý. Poté, co zaslechla volání, na to místo přiběhla rychle, čas však neměřila. Mohla to být desítka vteřin. Když se ten útočník zvedl, viděla, že jeví známky požití alkoholu, nevybavuje si však, zda cítila alkohol z jeho dechu. Moc si ho k tělu nepřipouštěla. Byl to takový opilý výrostek, který vybuřuje a chce si něco dokázat. Ona do něj žádným způsobem nestrkala ani ho nenutila, aby ženu pustil. Jak už uvedla, ženu pustil sám, hned jak na něj ona zařvala. Jak dlouho celý incident, kterého byla svědkem, trval, to nedokáže odhadnout. Pokud si pamatuje, tak mladík při útoku nepoužíval žádné předměty, neměl ani rukavice. Po tom incidentu se s tou napadenou ženou bavila, ta jí říkala něco v tom smyslu, že venčila psa, mladík ji sledoval a pak svalil do křoví a začal škrtil. Že je ráda, že jí přiběhla na pomoc, jelikož by ji asi uškrtil. Říkala, že má malé dítě a bála se, jak to dopadne. Žena si na nic nestěžovala, byla spíš otrěsená, ve vlasech měla listí a byla ušmudlaná z křoví. Nechraptěla, třepaly se jí ale ruce a pak si zapálila cigaretu. Ten mladík následně s policií spolupracoval. Obhajoval se ale, že nic neudělal. Ji samotnou zarazilo, že vypadá tak mladě a že ve 14 hodin byl již v takovém stavu. Pokud jde o místo činu, jde o přilehlé parkoviště optiky. Parkuje tam hodně lidí a není to opuštěné místo. Mladík mluvil normálně, nicméně polykal koncovky a měl skleněné oči. Podle toho a podle jeho pohybu ona usoudila, že je pod vlivem alkoholu. Pokud jde o psa poškozené, ten rozhodně nebyl nijak útočný, byl spíše vyděšený.

Svědčce [příjmení] [jméno] [příjmení] v přípravném řízení k věci uvedla, že mladistvého vyšetřovala dne [datum], a to v její ordinaci ve Fakultní nemocnici v [obec]. Viděla ho celkem jednou, tentýž den bylo u něj provedeno i laboratorní vyšetření PPG. Sexuologické vyšetření bylo doporučeno dětskými lékaři z DPM ve [obec]. Vlastní sexuologické vyšetření probíhalo klasickým způsobem, tedy nejprve odběrem anamnézy, potom seznámením s aktuální problematikou a zjištěním chování mladistvého. Po jeho hospitalizaci v [anonymizováno] následovalo klinické vyšetření mladistvého bez přítomnosti jiné osoby. Pokud v lékařské zprávě z [datum] uvedla, že, „... ženě rovnou skočil rukama na krk a rdousil ji a díval se jí do očí, erekci neměl. Sdělil, že kdyby nešla kolem svědkyně, asi by tu paní uškrtil...“, tak toto jí sdělil sám mladistvý při klinickém vyšetření bez přítomnosti jiné osoby. Nedokáže přesně odpovědět, zda šlo o spontánní sdělení mladistvého či odpověď na položenou otázku. Zda by toho byl mladistvý schopen je spekulace, nicméně na základně zjištěných příznaků mladistvý okamžitě absolvoval phalopletysmografické vyšetření, kde se potvrdila vysoká až maximální reaktivita na podněty se sexuální agresí a sadomasochistické, proto ona doporučila jeho hospitalizaci na sexuologickém oddělení PN v [obec].

Svědčce [příjmení] [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděla, že je bývalou ošetřující lékařkou mladistvého, touto byla zhruba dva týdny v listopadu 2014. Byla s ním tehdy denně ve styku, při příjmovém vyšetření uvedl k činu samotnému, že kdyby nebyl vyrušen, poškozenou by uškrtil. Zároveň dodával, že byl pod vlivem alkoholu a na událost si příliš nepamatuje. Toto uvedl přímo před ní a asi i před sexuoložkou MUDr. [příjmení], která jej vyšetřovala před tím. Zda bylo toto sdělení, tedy záměr uškrtit poškozenou, míněno vážně, určit ona sama nedokáže, mladistvý má tendenci vymezovat se proti ostatním a šokovat své okolí. Tehdy musela vyšetření ukončit, byl neklidný, začal vstávat, měl v hlase agresivitu. Zda šlo o spontánní sdělení či zda to byla odpověď na otázku, už si přesně nepamatuje. Mladistvý je impulsivní, má asociální rysy osobnosti, nicméně po dobu hospitalizace, pokud s ním byla ve styku, agresivní na nikoho nebyl a léčbu ve své podstatě dodržoval. Pokud jde o vyjádření mladistvého, že chtěl poškozenou uškrtit, je možné, že šlo o tzv. dělání machra. Tento má tendenci k opozičnosti.

MUDr. [jméno] [příjmení], znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, u hlavního líčení přednesl znalecký posudek, jehož předmětem bylo objasnění vzniku charakteru a rozsahu případných zranění, která měla utrpět poškozená, a to ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 131-140), včetně dodatku (č. l. 145-158). Dle závěru znalce na krku poškozené nebyly zjištěny absolutně žádná poranění, a to ani ve formě zarudnutí, zduření, oděrek, škrábanců, či krevních podlitin, kdy tyto markanty tupého násilí působícího na oblast krku se v podobných případech vždy objevují. Během intenzivního rdoušení v podobě tlaku na krk lze ze soudně lékařského hlediska jednoznačně počítat s výše popsány zjevnými známkami tupého násilí objevujícími se na krku. Vnitřně by pak mohla vzniknout např. zlomenina rohu jazyčky či chrupavky štítné, zduření, otok a prokrvácení hrtanu, epiglottis, hlasových vazů apod. V takovém případě by poškozená musela pociťovat dechové obtíže, polykačí obtíže, mohla by se jí měnit barva hlasu. K ničemu takovému nedošlo, proto se nelze ze soudně lékařského hlediska vyjádřit ani k případné možnosti úmrtí oběti. [příjmení] by se jednat o velmi intenzivní a nepřerušovaný stisk trvající několik minut, kdy oběť pociťuje dechovou nedostatečnost, mžítka před očima, upadá do bezvědomí a při krevní nedostatečnosti mozku, vzniklé buďto uzavřením tepen nebo uzavřením dýchacích cest, může dojít až k mozkové smrti. Jelikož nebyly nalezeny absolutně žádné ani velmi povrchné poranění, nelze považovat útok a násilí na krk poškozené ze soudně lékařského pohledu za život ohrožující a tento útok tedy nemohl vést ke smrti poškozené. Ve výpovědi poškozené je hovořeno o škrčení, správně jde však o rdoušení, kdy nebylo použito škrtdla, ale na krk jmenované měly působit ruce útočnicka. Ze spisového materiálu vyplývá, že poškozená snad určitou dechovou nedostatečnost pociťovala, vzápětí po incidentu, si však zapálila cigaretu. [příjmení] tiseň tak mohla určitým způsobem pociťovat i tím, že na ní útočnick seděl v oblasti břicha či hrudníku. Při intenzivní obraně poškozené, jak ji tato popisovala, je možno rovněž očekávat poranění ve formě oděrek na ruku útočnicka, poranění či poškození nehtů oběti, apod. Pokud mladistvý v přípravném řízení uvedl, že poškozenou neškrtil, ale pouze pevně držel pod krkem, tento průběh skutkového děje znaleckému zjištění odpovídá více, ze soudního lékařského hlediska nic nehovoří pro to, že by se tam jednalo o masivní stlačení či stisknutí. Otázka zda u poškozené mohlo v důsledku emocí dojít k ovlivnění objektivnosti, schopnosti reprodukovat tu událost, není otázkou na znalce z oboru soudního lékařství, ale spíše psychologie a psychiatrie.

MUDr. [jméno] [příjmení], znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, u hlavního líčení přednesl znalecký posudek k duševnímu stavu poškozené v souladu s písemným vyhotovením (č. l. 266-273). Bylo zjištěno, že poškozená před vyšetřovanou událostí netrpěla duševní poruchou. Prožité pak u ní způsobilo závažný stres a traumatickou zkušenost. Přímým důsledkem útoku, kterému byla vystavena, je rozvoj duševní poruchy – poruchy přizpůsobení s protražovanou úzkostně-fobickou a depresivní reakcí s opatrností a nedůvěřivostí, specifickou vyhýbavostí v sociálních kontaktech. Existuje vysoké riziko retraumatizace a sekundární viktimizace a tím i riziko rozvoje závažnější chronické duševní poruchy (konkrétně posttraumatické stresové poruchy do budoucna). Porucha přizpůsobení znamená zvýšenou úzkostnost, vyhýbavost vůči

specifickým situacím, které by poškozené mohly připomenout předmětnou událost, zvýšenou citlivost, přecitlivělost na stres a přechodné snížení schopnosti vyrovnávat se se stresovými zátěžovými událostmi obecně. Pokud byla poškozená nucena přestěhovat se do jiného města, jedná se o znatelné a citelné omezení v běžném způsobu života. K předmětné události mělo dojít [datum], vyšetření poškozené bylo provedeno [datum], kdy v té době u poškozené byly jednoznačné známky citovaného omezení. Prognóza poškozené do budoucna je poměrně příznivá, tato jevila dostatek psychických sil k tomu, aby se vlastními silami vyrovnala s předmětnou událostí. Traumatizace u poškozené by neměla vést k částečnému ovlivnění objektivnosti reprodukce události, např. zveličování. Frustrace poškozené pak vyplývala z toho, že se tato obávala, že nedojde k adekvátnímu řešení, tedy k potrestání pachatele. Byly přítomny i obavy s dalšího kontaktu s pachatelem.

MUDr. [jméno] [příjmení], znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací psychiatrie včetně psychiatrie dětské a psychiatrické sexuologie, u hlavního líčení přednesl znalecký posudek k duševnímu stavu mladistvého (psychiatrická část), a to ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 167-181), včetně doplňků (č. l. 193-195). Z jeho závěru vyplynulo, že mladistvý v době inkriminovaného jednání netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, psychózou, ale trpěl neurovývojově podmíněnou duševní poruchou, hyperkinetickou poruchou chování, s disharmonickým vývojem osobnosti a se symptomatickým abusem alkoholu. V době skutku se nacházel ve stavu středně těžké prosté opilosti. Mladistvý mohl své jednání rozpoznat sniženě, stejně tak mohl pouze sniženě své jednání ovládat v důsledku koexistence poruchy sexuální preference, disharmonické struktury osobnosti a opilosti. Mladistvý dosáhl takové rozumové vyspělosti, že mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání. Schopnost rozpoznávací byla u mladistvého v době skutku nepodstatně zmenšena vlivem opilosti prosté, schopnost ovládací byla zmenšena podstatně vlivem sexuální deviace a dále vlivem opilosti, nebyla však zaniklá. Mladistvý je v současné době schopen chápat smysl trestního řízení. U mladistvého byla rovněž zjištěna sexuální deviace agresivního typu - sadismus, tato sexuální deviace byla zároveň motivem jeho jednání. Sexuální deviace u mladistvého rozpoznávací schopnosti neovlivnila, v podstatě však snížila schopnosti ovládací. Jedná se o celoživotní poruchu sexuální preference, kdy je nezbytná její dlouhodobá léčba a v současné době je nezbytné nařídít ochranné sexuologické léčení ústavní. Mladistvý není závislý na alkoholu, jeho nezdrženlivé požívání alkoholu je jedním z typických projevů hyperkinetické poruchy chování, která u něj byla diagnostikována. Alkoholové opojení u něj oslabilo již tak dost slabé zábrany k realizaci obecně agresivního i sexuálně agresivního jednání. U mladistvého nedošlo dosud k rozvoji závislosti na alkoholu a ani k takové alkoholické degeneraci osobnosti, která by snižovala či potlačovala jeho schopnost zdržet se svého jednání. Do budoucna je však vzhledem k nepříznivému vývoji osobnosti závislostí na alkoholu či návykových látkách rozhodně ohrožen.

MUDr. [jméno] [příjmení], znalkyně z oboru zdravotnictví, oboru psychiatrie a sexuologie, přednesla u hlavního líčení znalecký posudek k sexualitě mladistvého a to ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 219-234). Ve shodě se znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení] byla u mladistvého zjištěna extrémně nebezpečná sexuální deviace, kdy mladistvý potřebuje ke svému sexuálnímu vzrušení obět nejprve znehybnit. Extrémní nebezpečnost této deviace spočívá v tom, že se jeho sexualita aktivuje v té části sexuálního motivačního systému, která je těsně před orgasmem. Tuto aktivaci si zajišťuje škrcením. Protože v orgasmu je sníženo vnímání všeho, co se kolem děje, je nebezpečí, že buď přežene sílu, kterou škrtí, či čas škrcení, a tím může způsobit zabití oběti. Při škrcení jde o tzv. akcentaci antierotického kontextu, která je nutná k potenci, a která zajišťuje to, aby se neaktivovaly předchozí části sexuality. Škrcení, které má vést k nezhybnění oběti, je u mladistvého podmínkou jeho sexuálního uspokojení. Pokud by nebyl vyrušen další osobou a podařilo by se mu poškozenou znehybnit, ať již přivedením do bezvědomí či usmrcením, nelze říci, v jakém okamžiku by byl uspokojen. K souloži v tomto znehybněném stavu by dojít mohlo, ale nemuselo. V daném případě k sexuálnímu uspokojení u

mladistvého dochází už jen tím znehybněním oběti. Prognóza dalšího vývoje mladistvého by mohla být dobrá, pokud by byla dodržována léčba nejprve ústavní, následně ambulantní. Důležitou součástí léčby jsou tzv. náhledové terapie. V případě mladistvého lze očekávat, že léčení bude trvat celý život, nejprve formou ústavní, následně ambulantní, a to i v případě, pokud by si mladistvý našel svoji životní partnerku. U mladistvého se v daném případě projevila sexuální agresivita v relativně klinicky rozvinutém stádiu. V psychiatrické nemocnici v [obec] je mladistvý od listopadu 2014. Od tohoto data se u něj projeví pouze nějaké menší prohřešky, pokud jde o dodržování řádových povinností, žádná vážnější situace, jako např. útěk či porušení abstinence však nenastala. Mladistvý v léčbě spolupracuje dobře. Kromě medikace léčba mladistvého spočívá i v psychoterapii, takovou léčbu není možno v České republice ve výkonu trestu podstoupit, ve věznicích v [obec] jsou sice shromažďováni odsouzení s touto indikací, nicméně, ti kteří přicházejí z věznic [obec] do jejich nemocnice, začínají léčbu zcela od začátku.

V souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu byl u hlavního líčení čten znalecký posudek k duševnímu stavu mladistvého – psychologická část, vypracovaný znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], znalkyní z oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a dospělých (č. l. 198-213). Ze závěru znaleckého posudku vyplynulo, že osobnost mladistvého se rozvíjí disharmonicky, byly u něj diagnostikovány poruchy chování a disociální projevy. Jedná se o jedince prakticky zaměřeného, méně diferencovaného, nezralého. Temperamentově je nevyhraněný se sklonem k introverzi, s poměrně dobrými komunikativními schopnostmi. Jeho potřeba seberealizace, následného ocenění a přijetí je výrazněji frustrována, stejně tak je frustrována potřeba sounáležitosti a lásky. Ve vztahu k druhým dokáže být ochotný, vstřícný i empatický. Schopnost seberegulace se jeví nedostatečnou, má tendenci jednat impulsivně. V afektu má sklon k agresivnímu a lhostejnému chování. Jeho sebepojetí je nevyzrálé, egocentrické a křehké. Není-li emočně rozrušen či pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, je si vědom svých některých chyb, neadekvátního a asociálního jednání lituje. Společenské normy však u něj nejsou dostatečně internalizovány, proto potřebuje i nadále výchovně - léčebný dohled. Intelektové schopnosti mladistvého jsou podprůměrné až hraniční. Vítální a pudová energie není náležitě usměrňována a zpracována kognitivními funkcemi. Emoční regulace převažuje nad iracionální regulací. Mladistvý žije spíše přítomností, dostatečně si neuvědomuje dopad svých činů a rozhodnutí, je naivní, snadněji manipulovatelný, současně citlivý a vnímavý se skrytým komplexem méněcennosti a potlačovanou úzkostí. Nedostatek prožívané sounáležitosti a pozitivních citových vazeb způsobuje pocity neuspokojení, mladistvý má cíle adekvátně nastaveny, je motivován k tomu ukončit učiliště a začít pracovat.

Podle § 211 odst. 5 trestního řádu, byl u hlavního líčení čten i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, vypracovaný PhDr. [jméno] [příjmení] (č. l. 240-258) k dalšímu podrobnějšímu posouzení osobnosti mladistvého a k motivaci jeho jednání. Z tohoto vyplynulo, že u mladistvého nebyl zjištěn vnější motiv, který by jeho jednání vysvětloval z psychologického hlediska, s ohledem na sexuologické nálezy je motivací jeho jednání pokus o sexuální styk. Prvotní výpovědi mladistvého jsou věrohodnější, následně po změně právní kvalifikace výpovědi mění osobně příznivějším směrem, když eventuálně upozorňuje na výpadky své paměti. Jedná se o formu jeho obrany. Mezi mladistvým a poškozenou nebyly zjištěny žádné vztahy, šlo o náhodné setkání. Schopnost ovládat svou agresivitu (sexualitu) je u mladistvého rozvinuta minimálně. Impulsivitou a vznětlivostí reaguje i na podměty nízké intensity. Na zátěžové situace mladistvý reaguje hysterickým vztekem a agresivitou. K jeho charakteristickým obranným mechanismům patří extrapunitivita, vyhledává a nachází vinu mimo sebe ve svém okolí. Další vývoj osobnosti mladistvého ve vztahu k protispolečenskému jednání je nepříznivý. Možnosti resocializace jsou velmi omezené.

U hlavního líčení bylo dále ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu provedeno dokazování listinnými důkazy. K místním podmínkám na místě činu zejména protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. l. 102-111), k dalším okolnostem činu pak protokolem o

prohlídce těla poškozené (č. l. 113-115), protokolem o prohlídce těla mladistvého (č. l. 116-118) a výpisy z dechového analyzáru [příjmení] ohledně dechové zkoušky, která byla provedena u mladistvého (č. l. 120-121). K hodnocení osoby mladistvého byl proveden důkaz rozhodnutími posudky příslušných institucí a to včetně opisu Rejstříku trestu ČR (č. l. 297-361).

Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech a dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o vlastní průběh skutkového děje, lze konstatovat, že do okamžiku sražení poškozené na zem tento popisuje mladistvý zcela ve shodě s poškozenou. Mladistvý doznal, že v rozhodnou dobu na předmětném místě pod vlivem alkoholu poškozenou, kterou před tím neznal, nejprve bezdůvodně pleskl po zadku, následně ji sledoval až na ulici [ulice], kde ji fyzicky napadl, strkal do ní a u parkoviště provozovny optiky tuto povalil na zem a zalehl ji. Mladistvý se s poškozenou shoduje i v tom, že na zemi tuto následně chytil oběma rukama za krk. V tomto okamžiku se však popis průběhu skutkového děje mezi mladistvým a poškozenou diametrálně rozchází. Mladistvý u hlavního líčení setrval na své výpovědi, že poškozenou pod krkem pouze držel, kdežto poškozená naopak jednoznačně uvedla, že ji mladistvý škrtil (ze soudně lékařského hlediska správně rdousil), a to maximální silou, kdy jen z vynaložení všech sil se jí dařilo prsty mladistvého od svého krku oddalovat, kdy chvílemi nemohla křičet ani dýchat a měla obavy o svůj život. V této situaci soud za rozhodný důkaz pokládá znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, znalce [příjmení] [jméno], který jednoznačně vyloučil průběh skutkového děje, tak jak jej popsala poškozená, naopak reálně připustil jeho průběh dle popisu mladistvého. I z laického hlediska je pak zřejmé, že pokud by mladistvý poškozenou rdousil způsobem, kterým ona popisovala, je naprosto vyloučené, aby na jejím těle, konkrétně krku, nebyly bezprostředně po činu nalezeny absolutně žádné známky násilí, či známky souboje mezi mladistvým a poškozenou, která jak vyplývá jednak z předložené dokumentace a jednak sama uvedla, měla v tu dobu poměrně značné množství šperků – prstenů na rukou, na rukou mladistvého (šrámy, škrábance, apod.).

Za této situace se soud přiklonil k ustálení skutkového děje tak, jak jej popsal mladistvý, tedy že poškozené“ pouze“ sevřel rukama krk (a dále ji nerdousil). Neznamená to ovšem, že soud považuje poškozenou za nevěrohodnou, poškozená sama mohla cítit a zřejmě i cítila útok mladistvého na svou osobu intenzivnější, než ve skutečnosti byl, a to jednak v důsledku samotného psychického vypětí, kterému byla tímto nečekaným útokem vystavena, a jednak i zřejmě i v důsledku toho, že její občasná dechová nedostatečnost mohla být zapříčiněna tím, že mladistvý na poškozenou nalehl celou svou váhou (jak naznačil ve znaleckém posudku znalec [příjmení] [příjmení]).

Dalším stěžejním důkazem v této trestní věci je vypracovaný znalecký posudek k duševnímu stavu mladistvého, zejména pak z oblasti psychiatrie a sexuologie Sexuální deviace agresivního typu - sadismus, který byl zjištěn u mladistvého, dává jednoznačnou odpověď na to, co bylo motivem jeho jednání, ostatně jiný než právě motiv vlastního sexuálního uspokojení u mladistvého vyloučila i znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení].

To, že cílem jednání mladistvého nebylo primárně poškozenou usmrtit, pak vyplývá vedle způsobu útoku i ze samotné charakteristiky jeho sexuální deviace, jak ji u hlavního líčení popsala znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Podmínkou sexuálního uspokojení mladistvého je znehybnění oběti, které je podstatné, a už tímto samotným znehybněním u něj dochází k sexuálnímu uspokojení.

Pohlavním stykem nutno ve smyslu ustanovené soudní praxe rozumět jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Podstatou tohoto styku je fyzický kontakt s druhou osobou. Jak vyplývá z předchozího odstavce, k samotnému sexuálnímu uspokojení mladistvého, vzhledem k jeho sexuální deviaci, stačí znehybnění, respektive proces znehybnění, oběti. Pokud tedy mladistvý poškozenou fyzicky napadl, povalil ji do křoví, zalehl

svým tělem, sevřel jí rukama krk, aby ji znehybnil, a tímto způsobem na ní ukájel svůj pohlavní pud, naplnil tímto svým jednáním po objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a to ve formě trestného činu dokonatého. S ohledem na shora zjištěné okolnosti (mladistvý k vlastnímu sexuálnímu uspokojení nepotřebuje soulož jako takovou) pak soud neshledal důvody pro to, aby případně jednání mladistvého kvalifikoval i jako pokus provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (spáchání činu souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží). Na druhou stranu však mladistvý svým jednáním naplnil zároveň i znaky kvalifikované skutkové podstaty odstavce 3. písm. c) § 185 trestního zákoníku, když svým činem způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku MUDr. [jméno] [příjmení], u poškozené byla diagnostikována porucha přizpůsobení s úzkostnou a fobickou reakcí, která nastala jednoznačně v příčinné souvislosti s jednáním mladistvého, přičemž omezení v obvyklém způsobu života nepochybně dosáhlo takové intensity, aby je bylo možno považovat za omezení citelné ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, tedy za delší dobu trvající poruchu zdraví (v tomto případě dobu podstatě přesahující 6 měsíců).

Pokud jde o formu zavinění, ve vztahu k základní skutkové podstatě vymezené v § 185 odst. 1 trestního zákoníku se mladistvý se trestné činnosti dopouští v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když dobře věděl, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasí a svým jednáním zájem chráněný trestným zákoníkem, a sice zájem společnosti na svobodě rozhodování každého jednotlivce ohledně svého pohlavního života, porušit chtěl. Ve vztahu k kvalifikované skutkové podstatě, vymezené v § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, pak mladistvý jednal minimálně za podmínek § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy v úmyslu eventuálním, kdy i přes zjištěné okolnosti spočívající v jeho snížené přičetnosti musel vědět, že jeho jednání popsané ve výroku rozsudku (sexuální napadení mladé ženy, zákeřně, ze zálohy, prakticky v centru krajského města, v brzkých odpoledních hodinách) může mít závažné následky pro její psychický stav, avšak zda citovaný následek nastane mu bylo zcela lhostejno - tedy byl s takovým následkem srozuměn. Tento závěr je odůvodněn zejména způsobem spáchání činu.

K osobě mladistvého soud zjistil, že je svobodný, bezdětný. V současné době je na základně rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě č.j. 0L 851/2014-33 umístěn v ústavu zdravotnické péče, Psychiatrické nemocnici v [obec]. V evidenci OSPOD je mladistvý evidován od roku 2007, kdy se u něj začaly objevovat výchovné problémy. Rozsudkem Okresního soudu pro mládež ve [obec] ze dne 13. 12. 2010 č.j. 18Rod 11/2010-45 bylo mladistvému v řízení dle Hlavy III., zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM), uloženo za čin jinak trestný výchovné opatření - napomenutí s výstrahou. Jednáním mladistvého, pro které byl takto postižen, mělo vykazovat zákonné znaky skutkové podstaty, které jinak trestného činu obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1 trestního zákoníku (mladistvý založil z nedbalosti požár v bytovém domě). V důsledku stupňujících se výchovných problémů byl mladistvý následně v červenci 2012 umístěn do [příjmení] diagnostického ústavu v [obec], poté do Výchovného ústavu v [obec], kde byl kladně hodnocen, a následně byl propuštěn zpět do péče matky. Rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži, soudu pro mládež, ze dne 12. 11. 2013 č.j. 3 Tm 27/2013-160 byl mladistvý uznán vinným proviněním vyhrožováním s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, za což mu bylo uloženo trestní opatření odnětí svobody v trvání 6 měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu v trvání 20 měsíců, a trestní opatření propadnutí věci. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dne [datum], kdy bylo odvolání mladistvého usnesením Krajského soudu pro mládež v [obec] ze dne 21. 1. 2014 č.j. 4 Tmo 2/2014-176 zamítnuto podle § 256 trestního řádu. I v důsledku této trestné činnosti byla rozsudkem Okresního soudu ve [obec] ze dne 10. června 2013 č.j. P 187/98-312 mladistvému nařízena ústavní výchova. [ulice] výchovu mladistvý vykonával ve Výchovném

ústavu [obec], kde byl hodnocen kladně, jako jeden z nejlepších chovanců. V opise rejstříku trestů má mladistvý jeden záznam pro shora citované odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 12. 11. 2013 sp. zn. 3 Tm 30/2013.

Mladistvý byl schopen chápat smysl a účel trestního líčení a současně dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat protiprávnost a ovládat své jednání, jak vyplývá ze shora citovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.

Při ukládání opatření mladistvému soud vyšel z povahy jím spáchaného provinění z konkrétního stupně závažnosti vůči činu, jakož i z dalších kritérií uvedených v §38 odst. 1, § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 ZSM.

Mladistvý byl ohrožen uložením trestního opatření odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let dle sazby uvedené v § 185 odst. 3 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 ZSM. Mladistvému výrazně přitěžovalo, že byl již pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. p) trestního zákoníku), navíc se trestné činnosti dopouští ve zkušební době podmíněného odsouzení. Na druhou stranu mu polehčovalo, že při objasňování své trestné činnosti napomáhal orgánům činným v trestním řízení (§ 41 písm. l) trestního zákoníku), zejména však soud musel přihlídnout ke skutečnosti, že se mladistvý provinění dopouští ve stavu zmenšené přičetnosti, kdy jeho ovládací schopnosti byly podstatně sníženy vlivem sexuální deviace (§ 40 odst. 1 trestního zákoníku). Po zvážení všech těchto okolností soud pokládá za přiměřené uložení trestního opatření na polovině zákonné výměry, tedy v trvání 3 roků.

Skutečnost, že se mladistvý dopouští opětovně násilné trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, přičemž v minulosti na něj bylo (neúspěšně) působeno jinými výchovnými opatřeními včetně ústavní výchovy, by sama o sobě byla dostatečná k tomu, aby soud mladistvému trestní opatření uložil jako nepodmíněné (§ 31 odst. 2 ZSM). Účelem opatření, ukládaného mladistvému, je však především vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj se zřetelem k jeho sníženému stupni mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a prostředí, z něhož pochází, jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění (§ 9 odst. 1 ZSM). V této souvislosti soud přihlédl zejména k tomu, že mladistvý již od listopadu 2014 de facto vykonává ústavní sexuologickou léčbu v Psychiatrické nemocnici [obec], a to bez jakýchkoliv výraznějších excesů, a tato léčba podle všeho plní svůj účel. Jak je shora uvedeno, v České republice v současné době není ve výkonu trestu možno takovou léčbu vykonávat, pokud by byl mladistvému výkon trestního opatření odnětí svobody nařízen, sexuologické léčení by u něj bylo ukončeno a toto by musel absolvovat od samého počátku až po výkonu trestního opatření. Proto má soud za to, že je nejen v zájmu mladistvého, ale především v zájmu ochrany celé společnosti, aby v současné době mladistvý pokračoval v nastoupené léčbě, a proto mu výkon trestního opatření podmíněně odložil, avšak s ohledem na závažnost skutku a osobu mladistvého na maximálně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 roků.

Ve věci byly splněny veškeré zákonné podmínky (mladistvý čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný) pro uložení ochranného léčení sexuologické formou ústavní, kterou soud považuje v současné době jako zcela nezbytnou. Zároveň pak mladistvému na zkušební dobu podmíněného odsouzení uložil výchovnou povinnost, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně toto sexuologické léčení v ústavní formě vykonával, zejména, aby se zdržel útěků z léčebného zařízení, a dále výchovné omezení, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení neužíval návykové látky, včetně alkoholu. Již samotné porušení výchovné povinnosti či výchovného omezení by zavedlo důvod pro rozhodování o tom, že mladistvý trestní opatření odnětí svobody vykoná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr.ř.).

Krajský soud v Brně, soud pro mládež

Brno 28. ledna 2016

Mgr. Adam Kafka
předsedkyně senátu